

Вогонь Орлиної Ради

КРУГ БРАТЧИКІВ І СЕСТРИЧОК

40-ві РОКОВИНИ ВІДНОВИ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1918

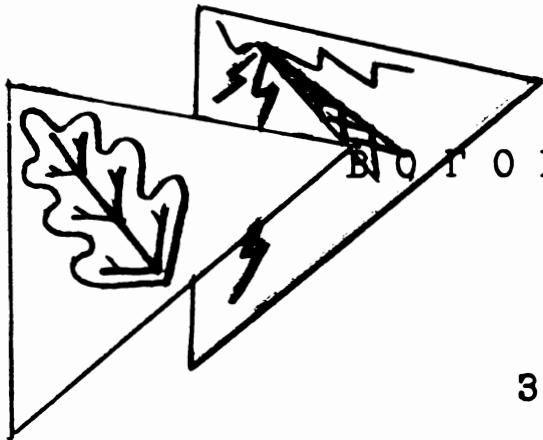
22 СІЧНЯ

1958

Нью Йорк

17

Торонто

З М І С Т:

Пл.сен. Леся ХРАПЛИВА: Психологія новацького віку та підхід до новацтва

Пл.сен. Олександра КОПАЧ: Історичні розповіді

Пл.сен. Ольга МОНАСТИРСЬКА: Значення ручних зайнятт у новацтві

Пл.сен. Леся ХРАПЛИВА: Коли ДРОТ був між нами

= = = Свято Самостійності і Соборності України

= = = Леся Українка

ЛЕСЯ УКРАЇНКА: Шумів зелений лист ...

До Тебе, Україно

Слово - твердая криця

І всетаки до тебе ...

ОЛЕНА ПЧІЛКА: У пригоді

Найкращі діти - Матусі

= = = Новацьке книговедення

/зразки книг, звітів посвідок, що їх треба провадити в новацькому РОІ і ГНІЗДІ/.

Посмертна згадка: Бл.п. Пл.сен. МАРІЯ МУРІЙ

Сірий Орел Надя: Загадки й Ребуси

НА ПРАВАХ РУКОПИСУ - БИТО ОФСЕТОМ 300 ПРИМ - ВИКОНАВ СІРИЙ ОРЕЛ ТИМІШ

Фото ДРОТ і СІРИЙ ЛЕВ на ЮПЗ - світлила Пл.сен. Л. Пежанська
Рисунок до Свята Самостійності і Соборності України з "ГОТУЙСЬ"

Адреса Редакції:

Пл.сен. Надя КУЛИНИЧ

101 St. Marks' Place
New York 3, N.Y.

Адреса Адміністрації:

Пл.сен. Леся ЮЗЕНІВ

273 E. 3rd Street
New York 9, N.Y.

Посмертна Згадка

Над свіжою могилою бл. п. Марії Віри Мурій

23-го листопада 1957 р. Бостонська Громада відпровадила на вічний спочинок бл. п. М. В. Мурій. Покійна народилася, виросла і покінчила середню школу в Тернополі. В умовинах тодішнього польського режиму не шукала праці в займанців. Вона стала на працю для рідного народу в ділянці дошкільного виховання й навчання, вписалася до плянової організації і була членом Союзу Українок. Уесь свій вільний час віддала на працю для рідного народу. — У роках другої світової війни покінчила у Львові вищий курс для інструкторок дошкілля. Тереном її праці були повіти: тернопільський, зборівський, збаражський і скалатський.

Перед приходом до Тернополя вдруге большевицької армії покійна зі старенькою матір'ю та сестрами покинула родинну хату та пішла на скитація в чужину. Затрималася в Австрії, де перебула аж до 1951 року. В тому часі організувала і працювала в таборових дитячих садках і Пласті.

Прибувши до ЗДА, вона поселилася в Кембріджі, Масс.

Після влаштування на новому місці поселення покійна стала удоці в пластовій організації та школі українознавства в Бостоні. Працювала залюби

серед новачок і новаків та кожного року готовила з ними сценічні вистави на Ялинку, День Матері, закінчення шкільного року, Свят-Миколаївський вечір і інші. Брала теж участь у програмі загально - національних свят та роковин.

Наша громада довго пам'ятатиме віддану працю Покійної над переведенням пластових та шкільних імпрез, яким вона віддавала все своє знання і довголітній досвід. Рік тому покійна пережила ще один удар долі, а саме смерть матери.

Похоронних обрядів довершили три священики: парох о. Козоріз В., о. Том Г., і о. Стасюк. Парох о. Козоріз і о. Стасюк виголосили прощальні проповіді після Служби Божої, в яких підкреслили примірне християнське життя Покійної та її працю на громадському полі. Тіло її похоронено біля матері на цвинтарі св. Михайла, Меттепен, Масс.

Над могилою попрощає пскійський управитель школи М. Кисіль, а новачки і новаки під проводом пластового сеньйора Якова Шегрина віддали останній салют.

Найближчі друзі і приятелі попрощають Покійну стрілецькою піснею — „Видиш, брате, мій!”

М. К.

ПСИХОЛОГІЯ НОВАЦЬКОГО ВІКУ ТА ПІДХІД ДО НОВАЦТВА
/Гутірка на Курсі З. ступеня КВ, на Пластовій Січі, в 1957 р./

Коли захочемо ближче поцікавитися питанням духовості наших дітей, та шукатимемо відповідної літератури, що насвітлила б нам ії проблеми, тоді треба нам увійти в царину дитячої психології.

Один із видатних дитячих психологів, проф. Карль ГРООС, назвав ії наймінішою з усіх наук. Неважко нам погодитися з його твердженням, хоч на сьогодні вона включає немалі труднощі для нас, пластунів. Та все ж таки нам із цею ділянкою треба запізнатися, бо недоречно було б замикати очі на готовий матеріал у справі, що ії хочемо пізнати, яке б це і не було заплутане.

Філософи вже з найдавніших часів займалися психологією, тобто пізнанням людської душі та ії проявів. Та окремою науковою зробили ії щойно німецькі вчені БУНДТ та ФЕХНЕР у другій половині минулої сторіччя. Ця наука старалася досліджувати духовість людини засобами природничих наук: слідкуванням, досвідом та заключенням про нормальні процеси на основі ненормальних. Вона була у свій час великою новиною та в скоро-му часі розвинулася широко, творячи окремі галузі: психологію поодиноких віков та статей, психологію індивідуальності та мас, психологію різних професій та проступків. Одною з тих галузей являється якраз і цікава нам психологія дитини.

Революцію у психології зробив Зігмунд ФРОЙД, що ввів науку про несвідомі промарки душі, кажучи, нажаль, що вони всесильну тягнуть людину до злого.

У практиці психологія принесла великі зміни, а можна з певністю сказати, що й деякі користі у житті людей. Розуміючи бо людину, або хоч стараючися ії зрозуміти, легше підійти до неї, і це вповні використали такі ділянки як медицина, криміналістика, суспільні науки, мистецтво, і чи не в найбільшій мірі - наша педагогіка.

Та рівночасно з щораз то ширшим розвитком - психологія старалася стати виключно природникою науковою, відносячи всі психічні прояви до фізіологічних процесів у нервових клітинах а відкидаючи все духове та надприродне в людині.

Так, отже пануюча сьогодні в дитячій психології теорія - бігевіоризм, /Вотсон/ - звертає увагу взагалі лише на поведінку та ії формування, а особовість вважає лише сумою привичок у поведінці, набутих цілком механічним способом. Про світогляд чи характер ледви чи говориться взагалі. Найбільша життева мудрість, а тим самим і ціль виховання - це дати людину, що вмітиме примінитися до кожних обставин. А згідно з вченням Фройда, що на нього практично сьогодні спираються всі психологи - дитині не вільно відмовляти ніякого ії бажання, а то воно, відсунене у несвідомість - може стати хворобливим комплексом, початком психічної недуги.

Щоб не оперувати лише наєсними поняттями, хочу назвати декілька авторів, що з іх працями слід сьогодні поважно числитися та що іх книжки не так то важко дістати в т.зв. учительських бібліотеках, що існують в усіх більших містах при публічних бібліотеках, чи то в бібліотеках університетів, куди багато з нас має доступ.

Дитячий психолог зі славою та авторитетом, це Жан ПІЯЖЕ. Він підходить до свого предмету дуже систематично, розподіляючи духовість дитини на поодинокі її вияви, отже "Поняття простору в дитини ; Говорення та мова дитини; Розумування та видавання осуду в дитини" і т.д.

Куди більше практично та популярно підходить до справи американець Арнольд ГЕЗЕЛЛЬ. Він розподіляє свої праці на поодинокі етапи в житті дитини, при чому найцікавіша для новацьких виховників: "Дитина від п'яти до десяти років". Там він старається подати на основі дуже грунтовних студій образ поведінки дитини у кожній стадії розвитку, а точніше кажучи, навіть у кожному році зокрема. Книжка цікава - але він сам же зазначує, що духовий розвиток дитини - це пряма функція зрізничкування нервових клітин і не можна дошукуватися в тому чогонебудь містичного чи нетогосвітнього.

Зате із куди більшим довірям можемо звернутися у трохи давніші часи до подружжя німецьких дитячих психологів Карла і Шарлотти БЮЛЕРІВ. В обсягу своїх праць вони кладуть віру в те, що людська душа - це окрім існування; зовнішня поведінка - це лише вияви її розвитку. А цілий скомплікований нервовий апарат - це лише засіб вияву духовості. А розвиток людини - це дозрівання до сприйняття ідеалів. Отже Шарлотти Бюлер "Дитинство й молодість", чи Карла Бюлера "Умовий розвиток дитини" - можемо читати із куди більшим довірям та можуть вони статися куди кращим порадником нам у шуканні правди про наших новачат.

Я зумисно задержалася довше над твердженнями сьогоднішньої психології, бо ознайомлення із твердженнями та сьогоднішнім станом цієї науки - це необхідна частина нашого предмету. Бачимо однаке, що навіть послугуючись доступною сьогодні та признакою літературою, ми не зможемо знайти правильного шляху. Всежтаки користуватися нам нею треба, тільки завжди порівнювати знайдене із нашими поняттями та прирівнювати його до нашого виховного ідеалу. Із теоретичною підготовкою, знаючи чого маємо шукати, підходимо до наших дітей. Бо таки найкращий засіб пізнання дитини - не мертвa книжка, а жива дитина.

Теорія говорить нам про те, що новацький вік - перехідовий, поміж віком казки /від трьох до шести років/ та часом статевого дозрівання. Що протягом того часу дитина переходить вік "робінзонади" тобто хоче перенести світ своїх мрій із книжок та розповідей - у дійсне оточення. Це вік, коли дитина інтенсивно змагає до пізнання світу кругом себе та коли раз на ціле життя засвоює собі засади етики та правила суспільного життя, дарма, що не в формі абстрактних понять, а радше практичних виявів до можливість сприйняття абстрактного приходить аж у віці дозрівання.

Це теоретичні правди, що з ними в загальному ми познайомлені. Але нам куди цікавіше зібрати та начекнути спільно образ духовості, не "дитини в загальному", а сьогоднішньої української дитини на еміграції, іменно тої дитини, що стоятиме завтра перед нами та, що за її виховання ми відповідальні. А це можемо зробити тільки шляхом слідкування за тим, як реагує наша дитина на різні ситуації.

Так отже побачимо, що дитина ця народилася у час відносного спокою та усталення життєвих умовин у якомусь баракі чи в казармі табору ДП. Дуже тільки мала кількість тітей, що їх нам доводиться виховувати, побачила вперше світ у затишному власному дімку давніх емігрантів в Америці. Цю нашу типову дитину привезли трохи не немовлятком єюди, в цю країну. Може ще лиш дуже слабим відблиском залишилися в її душі якісь гагілки чи піднесення Блакитньохового на підвірі "таборової республіки", що попри свої всі зла - була таки суспільним скupченням українців.

Всі інші спогади зв'язані вже з цею землею. І тут сталося щось зівсім небажане - і то в першу чергу з батьками. Приїхали винужденілі та ще не зівсім певні, чи хто бува не скоче їх репатріювати. Приїхали в країну безпеки та добробуту і з апетитом виголоднілих кинулися зразу на цей добробут. Нажаль - забуваючи при тому про інші варгості. І нажаль були це не лише звичайні "хлібоїди", а в великій мірі і члени провідної верстви нашої еміграції.

Вони ж, звичайно, залишили дитину самій собі. А тимчасом чуже оточення діяло. Дитина йшла на вулицю. Там хлопцям одинока забава стріляти з пістолів за уявними бандитами, а дівчатка в переразливо скорому віці мріють про життя фільмових зірок та як бути "сексі". Родинний дім не давав противаги, бо дома чули здебільшого хто дістав кращу працю та скільки де платять за додаткові години. Сьогодні ж ще, майже з правила, кожний дім дас ще й телевізію, де діти оглядають - "вольному волю" - всі програми без розбору. Часто батьки теж "милосердилися" над дітьми, що то для них ніком не стас часу, та оплачували цей недолік грішми на ласощі, кіно й чого ще дитина забажає. Діти зростали в перевонанні, що гроші - річ самозрозуміло існуюла в кожній кількості та, що немає речі, якої не можна б купити за гроші.

Це так пересічно. Але були й батьки, що знов дбали про виховання дітей, аж надто дбали. Тоді дитина була гонена з лекції на лекцію - Фортепіану, балету, мальстрима, а тільки дуже рідно, нажаль, і українознавства. У висліді дитина набрала переконання у своїй "гениальності" - а до того перевтомлена й знуджена та "не любила сама себе".

Школа теж робила своє. Школа, що перейшла найсмілівіші сподівання найбільших добродіїв школярів, протягом цілої історії західної культури: Коменіюса і Пестальоцці і Руссо і Монтессорі. Всі вони змагалися за те, щоб влегшити та вприємнити дитині науку, визволити її з-під безконтрольного володіння вчителів, зрозуміти її положення та вимоги. Але сьогоднішня школа дійшла вже майже до того, що, згідно вимог сучасної психології, вчитель не сміє мати вже взагалі авторитету, а дитині треба дати можливості виявляти себе - виявити все, чи добре чи зло, що в ній нуртує. Висліди таких ідей у навчанні бачимо аж надто часто у щоденній пресі!

Таку отже підготовку дітали діти, що їх довірили нашим старанням. Можливо, деято закине, що образ надто чорний, що на ділі аж так зле не є. Безумовно, є світлі вийнятки і дай Боже, щоб було їх якнайбільше. Та пластовий оптимізм не каже нам вспокоювати себе, замикаючи очі на існуюче зло, а пізнавши його - хотіти йому зарадити та вірити, що це вдасться. І якраз іменно ці вийнятки, що під впливом старанного виконання сталися вітпорні на те, що було негативне в чужому оточенні, дають нам підстави до такого оптимізму.

Та в загальному сьогоднішня наша дитина, за знаменитим висловом проф. Ващенка - "затовчена". Або затовчена надміром зайняти /непотрібних, або потрібних у винятково талановитих дітей, яких таки небагато/, або приголомшена дешевого гатунку багатством та надміром вражень, що їх подає подає їй, без найменшої контролі чи систематизації - чуже оточення, знуджена можливістю осігнути все, чого забажає. В пілому - діти сьогодні роблять враження ляльок, що рухаються на шнурочках, можуть кричати, бігати та битися, але в цьому всему недостасє магічної іскорки життя.

Та тут приходить наш оптимізм: віра в добро глибоко загребане під поволокою, що її наклав на наших дітей чужий світ. Тільки ж як докопатися до нього? Це, несьогодніше вже питання про підхід до ді-

- мучить завжди вдумливого виховника. Справа певно нелегка - але й не безнадійна. Бо коли приглянемося старанно, то побачимо, що поза галасом сьогоднішнього світу, діти таки самі, хоч і підсвідомо, відчувають його пустоту і коли ми нежданно торкнемо струну, що задзвенить відголосом у їх серці, - яка ж тоді радість їм! Пригадаймо ці сіяючі очі при огниках, пригадаймо радісний оклик на вид якогось образка: - "Сестричко, це зівсім як в Україні!" - і зрозуміємо, що до добра докопатися можна.

Та згадаймо - коли то траплялися такі моменти, коли в нашій виховній практиці діти зрозуміли вповні наш задум та відчували так, як ми цього хотіли? Чи не тоді, коли ми самі, більше чи менше свідомо розуміли їх: іхній спосіб світовідчування та спроможність сприйняти нашу думку? Бо щоб порядкувати у всіх їх камарках та тайниках душі - дитини - треба, щоб вони були по добрій волі відкриті для нас. Ключ же до них - це підхід із бажанням зрозуміти дитину та дати їй себе зрозуміти. Нам треба з'ясувати собі, що сьогодніша дитина може вже не лише не зрозуміти нашого наміру чи прихованого в розповіді морального змислу. Вона може просто не зрозуміти наших слів, і то не лише "тут народжена", а й така, що приїхала сюди разом з нами. Бо словник сьогодніших дітей дуже вбогий! Такі пояснення дітей, як це, що "Кубань" - це така баня на церкві, я "Сян" - сонце /сан/, кажуть нам добре пригадуватися, як непростимі помилки може робити виховник, вважаючи, що дитина автоматично знає те, що й він сам, та не провірюючи, що вона може зрозуміти. А які глибокі пропасті копає таке незрозуміння поміж виховником та дитиною, нехай нам найкраще скаже приклад тут народженого новака, що просив маму забрати його з табору, бо там співають якусь "Верговину", а він не знає, що це таке!

Ото ж, у першу чергу - треба нам говорити одною мовою з дітьми! Це не значить: ради доброго підходу ломім принципи, вживуючи в порозумінні з ними чужої мови та чужих нам зasad. Ні - виходім із того невеликого запасу їх знання рідної мови та відчування сенитменту до всього, що рідне. Починаючи від того розширюймо їх круг знання та зацікавлень. Тоді все, що робимо з ними, буде їм близьке і зрозуміле, викличе довіря до нас та захоплення справою. А знаємо ми надто добре, що такий момент довіря та захоплення трапляється в наших дітей не часто. Та коли ми вже раз здобудемо такий осяг, то пам'ятаймо, що він не лиш на те, щоб ним радіти, а в першу чергу на те, щоб на ньому дальше будувати. Коли новачки захоплені, не дозвольмо, щоб покінчилося на "оахах і аахах"! Хай постановлять самі зробити щось таке, що їм подобалося в розповіді чи грі. А це вже буде поважний крок вперед. Бо коли новачка чи новак постановлять щонебудь, ну й виконаютъ це /ма самі, знаючи спроможність дітей - повинні нормувати висоту цих завдань!, то це вже стає їх власним здобутком і вони напевно матимуть для цього належний сентимент.

Такий підхід до сьогоднішніх дітей. Бо вони справді тужать за невиданий і непережитим, а всетаки призначеним їм, спадщини від попередніх поколінь нашого народу. І ми справді маємо дати їм так багато. Україна має свою концепцію людини: наполегливого працівника із глибоко розвиненим почуттям обов'язку моралі та справедливості. Що вміє шанувати права других та хоче, щоб його шанували. Це вкінці людина, що вміє вносити гармонію та красу в усе, чого торкнеться. І ця концепція людини, посилає тою, що її дає нам ПЛАСТ: людини - що бачить виразно ціль свого життя та вірить в можливість осягнути її: "залишити світ країм, як вона його застала". Людини здорової духом та тілом, певної себе, що вміє ради життям вповні та обмежувати себе і жертвувати собою, якщо це потрібне.

Знаємо отже, що саме ми хочемо осягнути нашою працею з дітьми та ми переконані, що робимо найліпше, що можемо. Бачимо перед собою виразно зарисовані шляхи пізнання наших новачат: теоретичну підготовку та пильне, повне вирозуміння слідкування за дітьми. Це дасть нам змогу підійти до них правильно, здобути їх довіру та розбудити бажання йти за нами.

Ця праця не легка, але вона і дає вдоволення. В минішніх обставинах вона вимагає не лише вкладу часу, що його в нас ніколи не має за багато, але й великої частини нашого власного "Я". Але ця праця не лише доцільна та хосенна: вона не обходить, якщо винесена нами з рідної хати Україна має жити і в серцях наших дітей.

--00--00--00--

Сестричка ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ

ІСТОРИЧНІ РОЗПОВІДІ

Знаємо, що наші новачки й новачки дуже люблять слухати розповідей на таборі, сходинах вдома і взагалі при кожній нагоді. Ім навіть оболятно чи така розповідь є про правдиву подію, чи може вона видумана – фікційна. Головне тільки, щоб вона була дуже цікава. Та однак треба ствердити факт, що старше новацтво допусться, чи розказана правда, – чи ні. І правду вони приймають із більшим вдоволенням.

Ото ж історичні події та постаті мають для новацтва окрему, і так би мовити більшу вартість. Але подія, що є темою розповіді, чи історична постать мусить мати мистецьку форму, а для молодших обов'язково казкові елементи.

Навіть у народній школінавчання історії до 5-ої кляси включно побудоване на цікавій розповіді. Це радше казка, де виступає правдива особа, король, гетьман, полковник, письменник і т.п.

ІСТОРІЯ У НОВАЦЬКИХ ЗАЙНЯТЯХ. Історичні розповіді у новацьких зайняттях займають поважне місце. Усі національні свята передженні звичайно гутірками історичного характеру. Гутірки – це дуже важливий чинник у новацькому вихованні. Але їх вплив, їх вартість, залежать у великій мірі від підготовки новацького виховника.

ПІДГОТОВКА. Вже з досвіду виховники знають, що дітям доволі трудно пояснити події та ще й час, коли вони сталися. Тим то для дітей треба виходити від них самих, себто героям такої розповіди повинна бути дитина. На пр. хлопчик, чи дівчинка стрічають Головного Отамана Симона Петлюру, мала пригода, коротка розмова і ось готова розповідь.

Або взяти історичну постать у віці дітей, що слухають розповіді: На пр. пригода кн. Володимира Мономаха, коли був 10 – 12 літній, Тараса Шевченка, тощо. Очевидно, що може бути героям розповіді людина в дорослому віці, але в його оточенні повинні бути обов'язково діти.

У всіх наших розповідях підкреслюємо позитивні черти героя, його змагання до добра та боротьбу за правду - красу.

ПОНЯТТЯ ЧАСУ у НОВАЦТВА. Діти майже зовсім не уявляють поняття часу. Знаємо, що малій дитині поняття "вчора" - "завтра" - "нині" є однозначні, так для старших дітей зрозуміти сторіччя - це дуже складна справа. У розмовах з новачками я довідалася, що 1000 років і 500 років це приблизно це саме. Одна новачка оповідала, що наші князі - королі жили міліони років тому назад, а Тарас Чупринка десь так 100 років тому, і нікак не уявляла собі цього, що це було недавно.

Ото ж поняття часу приходить у дітей поволі, тому й вистане їм сказати загальними окресленнями про подію: "давно", "дуже давно", недавно.

ЧАС ТРИВАННЯ РОЗПОВІДІ. Коли приготовляємо розповідь, вибираємо собі точно визначену тему /одну подію/, знаємо, бо повинні знати скільки приблизно забере вона часу. На одному новацькому вогнишкові я прослухала розповідь, що тривала 35 хвилин. Як реагували новачки і все кругом - було жалюгідне. Це був рішуче за довгий час. Якраз побажаний час це 10 - 15 хвилин на розповідь, а після цього можуть прийти ще запитання слухачів і тема може продовжуватись, але не сама розповідь. Розповідь є тоді добра, коли вона коротка, сконцентрована, без зайвих навіть слів. Після закінчення доброї розповіді - казки, діти є так захоплені, що хвилину пануватиме загальна мовчанка. Вона є ознакою доброї розповіді.

МЕТОДА РОЗПОВІДІ. Розповідь - це передача певний вартісних речей духового порядку. Тимто цей, хто передає певну істину, свідомий того, що передає. Але й ці, що слухають - мусять це підсвідомо сприймати. А свідомо сприймаємо тільки тоді, коли наша увага на це звернена. Наш зір та фізичний, як і духовий сконцентрований в одне вогнище. Моментом такого збудження уваги є - зацікавлення. Збудити зацікавлення і прив'язати увагу слухаючих - це перше завдання розповідача. Досягти цього можна в різний спосіб:

1/ коли розповідаємо в день, - то найлегше показати картину, портрет, ілюстрацію;

2/ коли розповідаємо у вечір звертаємо увагу на якусь деталь оточення, як вогинк, лісок, горбок. І до цього треба нав'язати розповідь. Або попросту сказати: "Розкажу вам про незвичайну подію".

МИСТЕЦЬКІ ЧИННИКИ. Думки треба висказувати короткими, зрозумілими реченнями. Вимова виразна, старанна. Модуляція голосу грає теж величезну роль. Інакше говоритиме в оповіданні бабуся, хлопець, дитина, лицар, король. Відповідно до постатей і до змісту треба говорити тихо, рішуче, голосно, уривано, тощо.

Темпо розповіді змінне, відповідно до дій приспішене, або й сповільнюване. Особливо важне самому розповідачу вчутися в оповідання і переживати. Захоплення і чуттєвий стан оповідаючого переходить до слухачів.

"Серця з серцем вам ніколи не з'єднати, коли не від серця ваші слова. Промови ваші з вібліском краси, це вітер в осені, що шелестить і рве пожовкле листя."

/Гете/

Після закінчення розповіді, треба хвилину задержати мовчанку, аж слухачі самі перейдуть до слова. Опісля діти можуть ілюструвати розповідь. Можна уложить гру, як звичайно укладається теренову гру в таборі.

Можна й добре є подискутувати після доповіди, чи слухачі все зрозуміли.

Наприкінці треба би ще згадати один рід розповіді, т.зв. святочкою. Тоді гурток передягається, чи хоч зазначує якимись стрічками - відзнаками, чи іншими речами принадлежність до даної доби в оповіданні. -

--xx--XX--xx--

Пл.сен. ОЛЬГА МОНАСТИРСЬКА

ЗНАЧЕННЯ РУЧНИХ ЗАЙНЯТЬ У НОВАЦТВІ

Один із головних чинників, щоб нація була сильна і незалежна - це сила рук цієї нації - що їх вона вміє використати для себе, щоб бути самовистарчальною. Творчий інстинкт це сила, що її дає Всевишній в руки людини. Треба лише вміти й хотіти цю силу використати.

Ручні заняття це важлива ділянка, що провадить до поглиблення людського знання, а творчі здібності, що їх має кожна людина зростають разом із ростом людини та її потребами. Також дитина може бути дуже продуктивна, коли лише дамо нагоду її виявити себе. Навчити дитину вживати руки, щоб вона зробила щось таке, що є впливом дитячих заінтересувань, думок, почувань, - це одне із великих завдань нашої праці з новацтвом. Практичні заняття для новацтва мають дуже велике значення. Вони виробляють не лише справжність і певність себе, вони навчають дитину цього, що її руки є стисло скоординовані, сполучені з її думкою - думанням, - з мозком і вона стає творчою.

Нас, новацьких виховників, цікавить особливе вік дітей 6 - 12 років, що його можемо поділити на дві фази. Перша фаза - так званого фантазійного реалізму. Тут ще передовсім казка має перевагу над розвитком функцій переживань, але цей вік, це перехід від світу фантазії до реалізму рефлексійного або дійсного. Тут починається стадія акції, руху, це вік переваги конструктивних - більше наставлення на власне "я" - віра в себе, в свої сили й це творить другу фазу. Обі ці фази - це т.зв. світ дитини, - це вік в якому дитина любить щось робити, конструувати, рисувати, надавати відповідних форм чи краски даному предметові. Діти тоді люблять витинати, вирізувати, радо вживають колірових олівців, пейзажі і фарби. Люблять робити свякого роду забавки, вони вдоволені, якщо їм дозваляють майструвати.

Дитина уміє обсервувати, зверне увагу на найменші нераз деталі такі, що їх старші не добавчують, вміє відзнати красу в природі. Й тут завдання для виховників, так побудувати програму практичних занятт, щоб дати новацтву змогу заспокоїти пікавість і охоту щось зробити. Ми маємо допомогти дитині розвинути чи виявити, укриті часом здібності, котрих дитина часто не має нагоди деінде виявити.

І саме в практичних заняттях є нагода дати новацтву цю нагоду

виявити себе активно, дати їм свободу рухів, думок, збагачувати свідомість та фантазію новацтва. Саме через практичні заняття діти вчаться працювати, вони є активні, стаються більше приятельські за змагаються за кращі успіхи.

Виховник сам не мусить бути артистом, але мусить мати підхід до дитячої душі, щоби одним рухом чи навіть гримасом лица часом не зразити на все новака до себе. Новак хоче лише зрозуміння виховника, терпеливості та слушної оцінки того, що він зробив. Нема певнішої дороги для досягнення мети, як пізнати кожну дитину індивідуально /а в рої це дуже важливе/. Підходити треба не групово а індивідуально, старатися винайти – пізнати це сильніше "я", притасні здібності та відповідно їх розвивати. Ніколи не треба накидати своєї волі чи думки, дати дітям свободу в виборі, а помогти лише тоді, коли для того заходить потреба.

Дальше важлива вимога: обсервувати дітей збоку і дивитись на те, що дитина зробила її очима, а не своїми. Бо фігурка, що її дитина виліпила, може не бути подібна до нічого, краски, котрих вона вживала можуть бути не милі для ока, котик напевно буде більший чим дім, але це ж улюблений товариш її забави, а це ж доказ любові до цього котика. Дитина однаке не сміє знати про ці недомагання і її гордість з цього, що вона нарисувала чи зробила напевно присне /згасне/, якщо ми про це її скажемо, що краски невідповідні, або, що все це недопускаємо і будемо сміялися з її фігурки.

Тут важливе одне: дитина зробила це зі своєї уяви, без нічесі помочі, не відкопіювала цього й воно дає їй вдоволення, а справжню радість справить її, коли виховник чи визовниця похвалять її. Похвалім дитину все, і за криве і за смішне, а наша ціль буде осягнена і напевно зродить в диніні охоту до дальнії праці – творчості. Бо дитина може бути дуже продуктивна, коли ми дали її лише до цього нагоду, або навпаки, дуже часто через одне невластиве слово чи заввагу не на місці, а це лише ізза незнання дитячої душі і фаз розвою дитини, можемо вбити в неї віру в себе на ціле життя.

Програма мактичних зайняття для новацтва це безмежне джерело фантастичних рисунків, витинанок, іграшок, беручи до уваги приятельську атмосферу, котра повинна все панувати серед пластицистиства і в якій діти чуються щасливі – дати їм лише відповідний матеріал, а вони напевно щось створять.

Матеріал для практичних зайнятті не мусить бути купований і ми не повинні вчити дітей все діставати готове, треба використовувати різні можливості, що є в нашому довкіллі, куски матеріалів, старі коробки, корки, "шпульки" з ниток, старі фільтрові капелюхи і т.д. і т.д. Програму практичних зайнятті треба побудувати так, щоб використаті такі можливості, котрі дас нам дана околиця а також пора року. Крім цього використовувати нагоди зв'язані з місцевими звичаями на Різдво, Великдень і т. ін.

Приччати новацтво, щоби обдаровували себе дарунками, що їх зробили власними руками. Це може бути хочби маленька дрібничка, але скільки вона дастє сатисфакції і радости, що їхня фантазія буде в якийсь спосіб заспокоєна.

Одне треба пам'ятати - не очікуймо від тих малих рук артистично виконаної праці - наша ціль дати дітям змогу бути активними, допомогти розвинути їхні здібності, що часто є притасні і дитина не має, а часто й не матиме іншої вже нагоди їх виявити.

Кожна річ, що ці дитини зробить це витвір її дитячої фантазії, на основі оповідань, казок, чи навіть її власних спосетережень. Бо дитина має живу уяву для того, що бачить, треба дати її нагоду втілити цю уяву в форму. Тому крім сухого нераз матеріалу, що його подаємо дитині на сходинах, треба й розвинути її артистичну - мистецьку сторінку, треба навчити дітей володіти руками. На практичних заняттях треба попробувати, щоби діти зробили якусь річ для себе.

В такий спосіб діти через практичні заняття тають відважними, терпеливими, рішучими, стараними, дбайливими, активними, стають кращими обсерваторами того, що їх оточує.

Людина, котра змалку вже привикла до того, що потрапить щось зробити буде практичною в житті зможе бути корисною для себе й інших.

---:---//---:---

Сестричка Леся ХРАПЛИВА

КОЛИ ДРОТ БУВ ПОМІЖ НАМИ ...

Тема цієї ватри була: "РОЛЯ ВИХОВНИКА". Приготувалося її довгими гарячими ночами в Нью Йорку. Та все з якоюсь таємною надією, що про неї не було відваги голосно говорити. Переорталося запорошені сторінки книг у погоши за матеріалами. І матеріалів не бракувало, а поміж ними обов'язково мусіла бути розмова Мойсея з дітьми із Франкового твору "Мойсей". Так вже годиться, а зрештою, може ...

ГРЕФТОН: море прапорів, ватри вистрілюють снопи іскорок під хмарі і стає на озером Онтаріо маленька, але жива, рухлива та барвиста УКРАЇНА ...

... І вже я стою перед лавою дівчаток, що несміливо, а трохи цікаво глядять на мене: - і не знати, що то будуть з нами робити на тому курсі новацьких виховниць?!

... Ідуть дні гарячі сонцем і працею. Приходить і день цієї ватри. Проф. Копачева вже від ранку пересиджує із щораз-то новою курсанткою на східках куреня: підготова йде!

... Підсилюємо огник, ще перед хвилиною сиділи біля нього новачки, слідкуючи з розкритими ротиками за пригодами Івася повстанця. І вже ми готові відкривати нашу ватру. Так, справді "відкривати", а не запалювати, бо запалило її для нас у кожному розумінні цього слова захоплення новачок.

Новацькі сестрички стоять у кружі. І оце ... завважую в сутінку недалеко ватри - три постаті. Розпізнаю "історичну" беретку подруги Ганки, навіть у темряві бачу лукаву усмішку Кудеяра, а посередині - так, це сам ДРОТ! Прийшли!

Вибігаю з круга, прошу їх бути нашими гістьми при ватрі. ДРОТ, що його скромність ми вже вспіли пізнати під час кількох

днів спільногого таборування, просить не турбуватися; вони лиш так, у переході, не хочуть, щоб на них звертати увагу ...

Що ж можу порадити? Повертаюся у круг і починаємо.

Пані професор добре підготовила! Сестички виголошують свої вірші зі зрозумінням і переконанням. Жалко лиш, що ДРОТ не хотів залишитися, а то були б не посоромилися. Доходимо до Мойсея. Ніч слухає уважно розповіди, як то -

"Ось гебрейська біжить дітвора,
Що по полі гуляла.
Окружила Мойсея, за плащ
І за руки хапала ..."'

Коли сестрички говорять, для мене хвилина вільного часу. Оглядається - ні, вони таки не пішли! Куделр вже навіть зорганізував якусь лавочку і ДРОТ сидить та слухає, оперши голову на руки.

Так отже - не була це нездійснима мрія! Сталося так, що я, - лиш від учора, наймолодший член того ж Куреня, де належить і ДРОТ, зможу сказати Йому прорецистими словами Франка - хто Він для нас! Бо в кого ж ми чули, вчилися, старалися переводити в життя:

- "Милосердними треба нам бути
Задля всього живого,
Бо життя - це клейнод!..."

На один момент піддаєся переможній хвилі радості: це ж сам ДРОТ слухає:

- "Не гасіте ж святого вогню,
Щоб, як поклик настане,
Ви могли широксердно сказати
- Я готовий, о Пане!"

Та чи лиш слухає? Хіба ж не Його це слова до нас? Стас так тихо, що чути, як палахкотить огник і б'ється далеко об береги озера ...

На закінчення таки беремо ДРОТ-а у наш круг та на Його руки складаємо нашу обіцянку виховниці:

" - А коли понад сходом заграють бої,
Спалахне давнія слава вогнями,
Україно, повернуться діти Твої,
Всі прийдуть в карних лавах за нами!"

Огник кидає химерні тіні, але я всежтаки бачу добре, як по обличчі ДРОТА сплива сльоза ...

І ДРОТ говорить: дякує нам, висловлює свою радість, що тут, за морями, стрінув так багато людей, які думають так широко по-українськи. Обіцяє, що повезе спомин про ці зустрічі в далеку Австрію та буде жити ним до кінця свого віку ...

Чую як інструкторки за мною хлипають, і мене теж щось хапає за горло, але ж треба держати "фасен"!

ДРОТ відходить і ми провожаємо його темний, високий сілюєт зворушеними поглядами. Збагачені на ще одну хвилину, що її не забудеться протягом цілого життя ...

ДРОТ і СІРИЙ ЛЕВ
на Ювілейній Зустрічі

Проф.Д-р Михайло Грушевський, Президент Центральної Ради
відчути маніфест перед Софійським Собором

22.1.1918 -- 22.1.1919

СВЯТА САМОСТІЙНОСТИ І СОВОРНОСТИ УКРАЇНИ

З упадком царської Росії визволилася Україна й стала вільною, незалежною державою. У пам'ятний день 22 січня 1918 року в Києві зі Софійського Собору гучно лунали дзвони. Вони наповнили урочистим гомоном усе місто. На Софійський майдан з усіх вулиць йшли люди. Вони заповнили майдан і найближчі вулиці. З собору вийшло духовенство і почався святочний молебень. Потім усе стихло. Гучний голос зачитав урядовий маніфест:

"..... НАРОДЕ УКРАЇНИ! ТВОЄЮ СИЛОЮ, ВОЛЕЮ, СЛОВОМ, УТВОРИЛАСЯ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ ВІЛЬНА УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА. ЗДІЙСНИЛАСЯ ДАВНЯ МРІЯ ТВОЇХ БАТЬКІВ, БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ І ПРАВО ТРУДЯЩОГО НАРОДУ...."

І пливли далі слова. Ось голос набрав особливої сили:

"ВІД НИНІ УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА СТАЄ САМОСТІЙНОЮ, СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ".

Повнозвучні дзвони Софійського собору оповіщали людей про велику радісну подію. Але молода Українська Держава тоді ще не мала могутньої військової сили, не витримала під натиском ворогів Української Самостійності.

Падали геройські жертви Молодь у перших рядах боронила свою Батьківщину, записуючи своє ім'я золотими літерами на сторінках історії.

Тим часом українська армія зміцніла, народ повстав проти загарбників і відстояв Київ, а разом і Волю України. У Києві знову ж на тому самому головному майдані, де посередині велично підноситься в гору пам'ятник Гетьманові Богданові Хмельницькому, зібралися люди. Все навколо Софійського майдану було прибране зеленину, вроčисто малли національні прапори з гербом Тризубом на горі. На прикрашених стовпах видніли герби українських міст, князів, гетьманів.

Коло год. 10-ої ранку прибули війської частини і стали чотирокутником. З Софійського Собору вийшло духовенство. На сходах обеліску, що його збудовано напроти дзвіниці собору, зайняли місця члени уряду, дипломатичний корпус і 40 послів-делегатів з Галицької Землі. Після молебеня голова Директорії оповістив народ про найважливіший акт в історії України - об'єднання Галичини з Українською Народиною Республікою. Після цього делегат Української Національної Ради в Західній Україні зачитав:

".... Українська Національна Рада, виконуючи право самовизначення Українського Народу, проголошує урочисто з'єднання, з нинішим днем, Західньої Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в ОДНУ, ОДНОЦІЛЬНУ, СУВЕРЕННУ НАРОДНЮ РЕСПУБЛІКУ".

Це проголошення З'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ відбулося дия 22 січня 1919 року, тобто рівно через рік, після проголошення самостійності України.

/"НОВАК" Ч:2/1946/.

С. ОРЛЮК

НА СОФІЙСЬКІЙ ПЛОЩІ

Хвилює радісний майдан,
У золоті свята Софія
Угору вироста, як мрія,
І горду булаву Богдан
Простер в майбутнє над юрбою.
Вже здійснено. Не мрія. Чин!
І в зриві мідяному кінь
Зривається, немов до бою.
Лунає дзворів віщий спів,
Серця й простори він колишє.
І нагло мовкне. Нагло тиша,
І в ній на крилах голубів
Пливуть слова у безгомінні:
Від нині ти, Народе, знай,
Тобіувесь належить край,
Від нині вільна Україна!
Від моря Чорного аж ген,
Де б'ють Дніпрові джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вікнах вищень,
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко ген до верховин,
Карпатських зворів полонин,
Нехай не буде вже кордону!

Народ і землі всі - єдині,
Народні право і закон,
Розбитий впав ворожий трон,
На сві здвигаєш волю нині".

...Знов дзвін мідяним серцем б'є,
Усім, усім ясніють лиця,
Грушевський радісно сміється,
Навколо армія стає,
І враз гремить у небо "Слава!"
По двох невольничих віках!
І булаву простяг Богдан
Туди, де родиться держава.

====III=====

До найсвітліших дат у новочасній історії України належить день 22 січня 1918 р. В той день Українська Центральна Рада, що складалася з представників українського народу, проголосила Четвертим Універсалом самостійність України.

Софійська площа - це історичне місце в Києві, де стоїть собор св. Софії, побудований ще кн. Ярославом Мудрим. Напроти собору на Софійській площі стоїть пам'ятник гетьманові Богданові Хмельницькому, на якому зображене постать гетьмана на коні.

У місяці лютому кожного року вшановуємо свята на пошану Лесі Українки. Вона після Тараса Шевченка найбільша українська поетка.

Леся Українка народилася в лютому 1871 року в місті Звяглі на Волині. Справжнє її ім'я Лариса Косач. Леся Українка – це її приbrane – літературне ім'я, під яким вона писала свої твори і видавала книжки.

Батько Лесі, Петро Косач був видатним громадським діячем, а мати Ольга Косач – відлма українська письменниця Олена Пчілка. Мати Лесі багато писала для дітей і видавала окремий журнал під назвою "Молода Україна".

Багато наших пластових, особливе дівочих частин прийняло своїми патронами як ОЛЕНУ ПЧІЛКУ так і ЛЕСЮ УКРАЇНКУ.

Леся Українка почала писати, вже з дев'ятьох років. У своїх творах вона писала про палку любов до України. З дитинства вона була тліжко хвора. Та, не зважаючи на зворість вона складала байдорі-мужні пісні. Тоді, як жила Леся Українка, Україна була поділена на дві частини під займанціюм двох держав: Росії та Австроїї. Леся Українка вважала свою поезію зброєю в боротьбі за кращу долю Батьківщини. Вона закликала до боротьби за волю, за краще життя.

Вона померла на 42-му році життя у 1913 р. в Києві. Високо мистецькими творами Леся Українка здобула невмірущу славу.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Шумів зелений лист, а голос той коханий
Про волю золоту співав мені,
В вінку мінився златом ряст весняний,
І золотим дощем лились пісні

ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО

До Тебе, Україно, наша бездонна мати
Струна моя перша озветься,
І буде струна урочисто і тихо лунати,
І пісня від серця поллеться.

По світі широкому буде та пісня літати,
А з нею надія кохана
Скрізь буде літати, по світі між людьми питати,
Де схована доля незнана?

І може, зустрінеться пісня моя самотна
У світі з пташками піснями,
То швидко полине тоді тал гучна згра
Далеко шляхами-тернями.

Полине за синє море, полине за гори,
Літатиме в чистому полю,
Здійметься високо-високо в небесні простори
І може, спітка тую долю.

І може тоді завитес та доля жадана
До нашої рідної хати,
До тебе, моя ти, Україно, мила, кохана,
Моя безталанна мати!

СЛОВО - ТВЕРДАЯ КРИЦЯ

Слово, чому ти не твердала криця,
Що серед бою так ясно іскриться?
Чом ти не гострий, безжалісний меч,
Той, що здійма вражі голови з плеч?

Ти, моя щира, гартована мова,
Я тебе видобуть з піхви готова,
Тільки ж ти кров з моого серця проллєш,
Вражого ж серця клинком не пробеш...

Вигострю, виточу зброю іскристу,
Скільки достане снаги мені й хисту,
Потім її почеплю при стіні
Іншим на втіху, на смуток мені.

Слово, моя, ти єдиняла зброе,
Ми же повинні загинути обос!,
Може в руках невідомих братів
Станеш ти кращем мечем на катів.

Брязне клинок об залізо кайданів,
Піде луна по твердинях тиранів,
Стрінеться з брязкотом інших мечей
З гуком нових, не тюремних речей.

Месники дужі приймуть мою зброю,
Кинуться з нею одважно до бою...
Зброс моя, послужи воякам
Краще, як служиш ти хворим рукам.

І ВСЕТАКИ ДО ТЕБЕ ...

І всетаки до тебе думка лине,
Мій занапашений, нещасний краю!

Як я тебе згадаю,
У грудях серце з туги, з жалю гине.

Ці очі бачили скрізь лихо і насилля,
А тяжчого від твого не видали,

Вони б над ним ридали,

Та сором сліз, що ллються від безсилия.

О, сліз таких, вже вилито чимало, -
Країна ціла може в них втопитись;
Доволі вже їм литись, -
Що слози там, де навіть крові мало!

ОЛЕНА ПЧІЛКА

/Казки за народнім мотивом/

У П Р И Г О Д І

Пішов раз лев на лови і зустрів мишку. Хотів її з'їсти, вже й лапою надушив. А мишка й каже йому:

—Ой леве, могутній володарю! Не щ мене, змилуйся наді мною, бідною маленькою мишкою. Я тобі за те в пригоді стану.

Засміявся лев: — Ти мені у пригоді станеш? Якась нещасна мишка — мені, цареві над звірятами, в пригоді можеш стати? В якій же це пригоді?

— А хто може тес знати! — каже мишка, — тільки благаю я тебе, зглянувшись наді мною!...

Зглянувся лев, пустив мишку. Подякувала вона й побігла швиденько до своєї нори.

Коли це, за якийсь час, попався лев у тенети. Б'ється сердечний, борсається в тенетах, нічого не зробить, ще гірше заплутався в сітку. Аже де не взялася мишка, — одну петельку перегризла, другу... як заходилася, то таку дірку в тенетах зробила, що й лев виліз.

Тоді й мишка сказала левові: "А що, бачиш, і я, маленька мишка, тобі в пригоді стала.

— Бачу, каже лев, — віддячила ти мені і навчила мене, Спасибі тобі.

Н А Й К Р А Щ І Д І Т І - М А Т У С І

Була собі сова. І вивела вона дітей, — таких витришкуватих, лапатих, — та так то вже ними втішається: — Ох, ви ж, мої окатенькі! Ох, ви ж, мої чубатенькі! Ох, ви ж мої лапатенькі!

От летить вона з гнізда, їм поживу пошукати, бо все роти розз'являють, бо все їсти хочуть. Летить і зустрічає вона орла.

— Куди це ти, орле, летиш? — питас сова.

— Та куди ж! На здобич, може що знайду, яких пташенят, абошо, то й поживлюся.

Злякалася сова, починає просити:

— Орле сизокрилий! Прощу я тебе, не поїж моїх дітей. Не займай їх. Благаю тебе.

І так то вже просила, що орел зглянувся та й каже:

— Ну добре, не буду вже займати твоїх дітей. Тільки скажи ж мені, які там твої діти, щоб я мав якусь признаку, — то й не зачеплю їх.

— Та яку ж признаку? — одказує сова, — як побачиш самих найкращих пташенят, — ото й будуть мої.

— Ну добре, — каже орел.

Полетів. І поїв самих найпоганіших, які були в гаю.

Коли вртається сова, аж то якраз її дітей поїв орел

ПРИСЛІВ'Я: У дитини заболів пальчик, а у матері серце.

НОВАЦЬКЕ КНИГОВЕДЕНИЯ.

У новацькій праці, крім виховних зайнятъ з новацтвом - сходин, прогулянок, огників, тошо, маємо ще деякі адміністраційні зайняття, що іх треба обов'язково вести, починаючи з новацького рою і в гнізді. Тут йдеться передовсім про нескладне новацьке книгодедення, що дуже часто занедбане або й недобре ведене спочатку так, що багато виховників зверталося до нас з запитання в цій справі. Щоби вичерпно й одностайно представити це питання містимо нижче список і зразки книг, посвідок, звітів, для РОЮ і для ГНІЗДА.

I. КНИГОВЕДЕНИЯ РОЮ:

A/ Список членів рою. Повинен мати для кожного члена рою такі дані:

- 1/ Порядкове число
- 2/ Ім'я і прізвище новака
- 3/ Ім'я і прізвище батька /опікуна/
- 4/ Дата й місце народження
- 5/ Віровизнання
- 6/ Адреса й телефон
- 7/ Школа й класа
- 8/ Дата зголосення до частини
- 9/ " складення заяви вступу
- 10/ " " новацької обіцянки
- 11/ " " першої проби
- 12/ " " другої "
- 13/ " " третьої "
- 14/ Новацькі вміlosti /дата й назва/
- 15/ " відзначення
- 16/ " перестороги
- 17/ Відбути табори /час, місце й назва/
- 18/ Характеристика
- 19/ Завваги
- 20/ Дата вибуття з частини /значення чи перейшов до УПЮ і ін./

B/ Відвідування на зайняттях:

П.Ч.	Прізвище й ім'я	Д а т а									

Означування:

Присутній	/
Неприсутній	-
Опрацьаний	○
Неопрацьаний	■
Спізнений	⇒

В/ Хрестики /точкування:

П.Ч.	Ім'я та прізвище	Гри	Добре діло	Новацький заробіток	Поведінка

Г/ Вкладки:

П.Ч.	Ім'я та прізвище	М і с я ц ь
		(. , : ; -)

Г/ План праці та його виконання:

Дата	П л а н	Дата	Переведення /спосіб, засіб, вислід, завваги/

Д/ Хроніка рою.

Ото ж для книговедення рою потребуємо один зшиток - КНИГУ РОЮ - де провадиться всі дані за поданими зразками: A/ Б/ В/ Г/ Г/ та окремий зшиток на ХРОНІКУ РОЮ.

Дбайливе, своєчасне й точне ведення записок до книги рою уможливить точний перегляд діяльності рою як одиниці та поодиноких членів.

II. КНИГОВЕДЕННЯ ГНІЗДА.

А/ Книга Гнізда:

- а/ План праці та його виконання.
- б/ Реєстр впорядників гнізда.
- 1/ Порядкове число
- 2/ Прізвище й ім'я
- 3/ Дата народження
- 4/ Адреса й телефон
- 5/ Освіта
- 6/ Пластовий ступінь, улад, матірна частина

7/ Вишкіл і діяльність в УПН

8/ Завваги

в/ К а с а Г н і з д а:

П.Ч.	Дата	П р и х і д	Сума	П.Ч.	Дата	Р о з х і д	Сума

г/ М а й н о Г н і з д а:

П.Ч.	П р е д м е т	Хто опікується	В а р т і с т ь Коли придбано :

Б/ К а р т о т е к а Г н і з д п. Список Членів Гнізда.

- 1/ Порядкове число
- 2/ Ім'я і прізвище новака
- 3/ " " батька чи опікуна
- 4/ Дата й місце народження
- 5/ Віровизнання
- 6/ Адреса й телефон
- 7/ Школа й класа
- 8/ Роева приналежність
- 9/ Дата зголосення до частини
- 10/ " складення заяви вступу
- 11/ " " новацької обіцянки
- 12/ " " першої проби
- 13/ " " другої проби
- 14/ " " третьої проби
- 15/ Новацькі вміlostі /дата й назви/
- 16/ " відзначення
- 17/ " перестороги
- 18/ Відбуті табори /час, місце й назва/
- 19/ Характеристика
- 20/ Завваги
- 21/ Дата вибуття з частини

Г/ ТЕЧКА на входячі й виходячі письма

Д/ ХРОНІКА ГНІЗДА

П Л Я Н П Р А Ц І Г Н І З Д А

/подати число, н а з в у, місцевість гнізда/
за час від до

- I. ПРОВІД ГНІЗДА: Кількість плянованих сходин Ланки Впорядників з загальним визначенням програми /укладання пляну праці, виховні гутірки, нові діяльностеві проекти, організаційні справи і т.д./; Діяльність на відтинку співпраці з батьками, церквою, школою, Пласт-Приятом та іншими новацькими чи пластовими частинами; Зв'язок і звітування до Крайового Рефер. УПН.
- II. ГНІЗДО: Кількість плянованих збірок Гнізда з поданням загальної програми; Змагів і прогульок з поданням основних завдань; Самостійні зовнішні виступи й участь в різних святах; Праця самодіяльних гуртків /н.пр. новацьких вміlostей тощо/, гніздової бібліотеки і т.п.
- III. ПРАЦЯ РОЇВ /кожного зокрема/: Кількість сходин, загальна програма, новацькі проби, новацькі вміlostі, роєві прогулянки, змаги, вогники.
- IV. ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ: Придбання одностроїв, виряду, роєвих і гніздового прaporців, тотемів, збирання вкладок, новацький заробіток, закуп книжок до бібліотечки, переплата журналів, книговедення роїв і Гнізда, і т.п.
- V. ЗАВВАГИ і ПОБАЖАННЯ.

/підпис/

В з і р е ць З В І Т У Г н і з д а:

П Л А С Т

Організація Української Молоді
Гніздо УПН-ів

/число/

Дата: _____

/н а з в а/

в:

З В І Т

з діяльності Гнізда за час від _____ до _____

I. ОРГАНІЗАЦІЯ. А. Провід Гнізда: а/ Гніздовий _____
б/ Впорядники: _____

/ступінь, улад, ім'я прізвище/

Б. Стан Гнізда: а/ число роїв: _____ новазаснованих: _____
б/ вибули рої: _____ з причини: _____
в/ число вленів: _____ новоприйнятих: _____
г/ вибули члени: _____ з причини: _____

/подати індивідуально/

В. Стан за ступенями: а/ прихильників: _____
б/ новаків по заявлі вступу: _____
в/ жовтодзюбів: _____
г/ юних орлят: _____
г/ орлят: _____

II. ДІЯЛЬНІСТЬ: Рій _____ /назва/
Число членів, новацькі ступені, надання нових ступенів, складання обіцянки, новацьких вміlostей, заяви вступу; Число зайняття, конкретні дані про пророблену виховну працю з новаками /теми зайняття, розповідей, пісень, гор, майстрування, тощо/, характеристика виховної праці, участь в новацьких таборах.

ПОДАТИ для кожного РОЮ зокрема/

Дані про гніздові заняття з поданням теми й програми /загально/, числа учасників і т.д.; Новацька самодіяльність /мистецькі гуртки, майстрування, підготовка новацьких вміlostей; Гніздова бібліотечка, організування нов. заробітку;

Гніздо: Провід Гнізда: Діяльність Ланки Впорядників, співпраця з іншими пл. частинами, співпраця з батьками, школою і Пласт-Приятом;

III. МАЙНО: Каса Гнізда а/ Сальдо з попереднього періоду звітування: _____
б/ Приходи /вкладки новаків, пл. заробіток, датки/ _____
в/ Розходи /виряд, розчленення вкладок, книжки/ _____
г/ Готівка в касі _____

Пластовий виряд і інше майно: _____ /бібліотечка, число і вартість книжок, збірка поштових значків, забавок, тощо/

IV. ЗАВВАГИ: Реакція новаків на пророблений виховний матеріал, зацікавлення, просекти змін і уліпшень програми з точним обґрунтуванням.

ЗАВВАГИ Кошового: _____

Гніздовий

Кошовий

Взірець З В І Т У САМОСТІЙНОГО РОЮ:

Самостійний Рій УПН-ів

/число/
в: _____ /назва/ _____

Дата _____
/Місцевість/ _____

З В І Т

із праці Самостійного Рою УПН-ів за час від _____ до _____

- I. ОРГАНІЗАЦІЯ: 1. Провід Рою: а/ Опікун
б/ Впорядник /прізвище ім'я, ступінь, улад/
2. Стан Рою: а/ Число членів новоприйнятих..... /прізвища/
б/ Вибули члени з причини .. /подати індивідуальний відповід/
3. Число членів за ступенями: а/ Призильників..... /перед залово/ /ЛН8/ /
б/ Пл.новаків /по залві/
в/ Жовтодзюбів
г/ Юних орлят
г/ Орлят
- II. Діяльність: Число зайняття, надання новацьких ступенів, складання заяви вступу, обіцянки, новацьких вміlostей, характеристика виховної праці, конкретні дані про пророблений виховний матеріал з новаками /теми зайняття, розповідей, пісні, гри, майстрування, тощо/ та їх участь у новацьких таборах. Новацька самодіяльність. Бібліотека і т.п. Організування новацького заробітку. Співпраця з іншими пластовими частинами. Співпраця з батьками, школою, церквою, Пласт-Пријтом/.
- III. Майно: 1/ Каса: а/ Сальдо з попереднього місяця
б/ Приходи /внески новаків, пл. заробіток, датки/
в/ Розходи /виряд, книжки, розчленення внесків іт.п.
2/ Новацький виряд і інше майно /Бібліотечка - число книжок і їх вартість, збірка поштових значків, іграшки, тощо/.

- IV. ЗАВВАГИ: Реагування новаків на пророблений матеріал, їхні запікаєння, проекти змін та уліпшень програми з точним обоснуванням і інше.

Гніздовий

ЗАВВАГИ КОШОВОГО: _____

Комовий

Вірець Реєстраційного Листка для Затвердження Гнізда:

П Л А С Т
Організація Української Молоді
Підготовче Гніздо УПН-ів

B:

Р еєст р і ці й н и й Л и с т о к
Гнізда УПН-ів - /Самостійного Рою/

B: .

1. ГНІЗДОВИЙ: /пл.ступінь; ім'я і прізвище; матірна частина; ступінь новацького виховника;/

2. ВПОРЯДНИКИ: /дані про кожного зокрема, відноситься лише до ГНІЗД УПН-ів а то: пл.ступінь; ім'я і прізвище; матірна частина; ступінь новацького виховника; характеристика;

3. ГНІЗДО: роїв членів....., в тому прихильників пластових новаків, жовтодзюбів, юних орлят, орлят,
дата заснування хто заснував при якій кількості новаків, чи є гніздове знам'я..... тотем книга Гнізда Хроніка

4. РОЇ: Дані про кожний зокрема /можна на окремій картці/, а то: порядкове число в Гнізді назва впорядник число членів..... в тому прихильників пл. новаків жовтодзюбів юних орлят орлят дата заснування, при кількості членів, чи є роєвий прапорець тотем роєва відзнака книга роя хроніка роя.... характеристика

. На чому полягає праця Ланки Впорядників

. На чому полягає співпраця з батьками

. На чому полягає співпраця з Пласт- Приятом

. На чому полягає співпраця з церквами

. На чому полягає співпраця зі школами

. На чому полягає зв'язок з іншими новацькими і пластовими частинами.....

. Які матеріали для праці в УПН має Гніздо /Правильник, "Отрок", Вогонь Орлиної Ради, "Перші Кроки" чужомовну літературу, і т.д./

. Чи Гніздо має новацьку домівку

. Чи Гніздо має новацьку бібліотечку, зглядно можливість користуватися дитячою бібліотечкою

. Чи новаки мають однострої і приписані відзнаки

. По який місяць включно заплачена вкладка Гнізда

. Яка кількість новаків народжена в цій країні

. Завваги.....

.....,
Місцевість Дата

Підпис

ЗАЯВА ГНІЗДОВОГО.

1. Знаю докладно ідейні основи і виховні цілі Українського Пластового Уладу та методику їх реалізації в УПН, з метою найкращого й найповнішого розвитку фізичних і духових сил спільноти дітей у віці 7 - 12 років.
2. Знаю права й обов'язки Гніздового УПН та зобов'язуюся:
 - а/ виконувати їх солідно й совісно по моїм силам і знанні,
 - б/ придержуватися докладно організаційних, діяльностєвих і виховних напрямних Проводу УПН-ів,
 - в/ доложити всіх зусиль для якнайкращого й найуспішнішого ведення .../число/.... Гнізда Уладу Пластових Новаків/назва/ в/місцевість/
3. Як довго сповняти обов'язки Гніздового УПН не дам свідомо дітям і молоді прикладу непластової поведінки.
4. Внесу прохання до Булави Крайового Команданта Пластунів про відпустку або звільнення мене від обов'язків Гніздового, якщо з причини хвилевої, або тривалої перешкоди не зможу їх якслід виконувати, а до часу полагодження мого прохання не перестану сповнюти моїх обов'язків.

.....
Місцевість дата

.....
підпис

Взірець посвідки складення НОВАЦЬКОЇ ПРОБИ згл. ВМІЛОСТИ.

П Л А С Т

Організація Української Молоді

..... Гніздо У. П. Н. - ів

..... /число/ /назва/

в /місцевість/

П о с в і д к а

складення /число/ новацької проби
згл. -"- вмілости: /назва/

Провід /число/ Гнізда УПН-ів /назва/

в /місцевість/ стверджєє, що

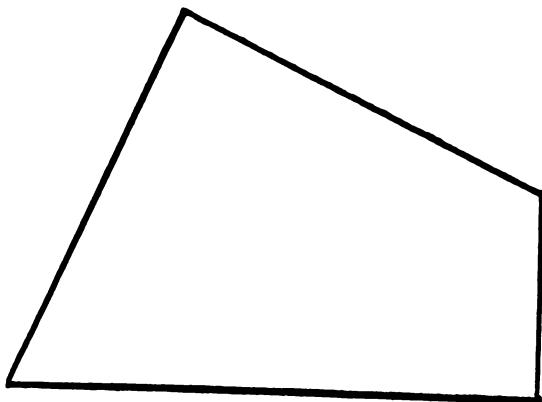
..... ім'я і прізвище
член Рою /назва/ склав згідно з обов'язуючими
вимогами Уладу Пластових Новаків

..... /число/ НОВАЦЬКУ ПРОБУ
згл. НОВАЦЬКУ ВМІЛІСТЬ /назва/

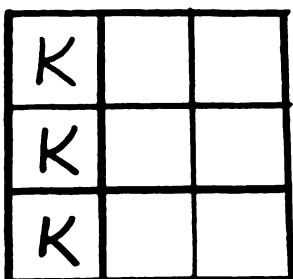
і має право носити приписану відзнаку.

..... ,
місцевість "ата

.....
Гнізловий

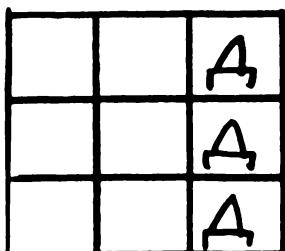
Відрисуй і витни 4 одинакові куски паперу /як нарисований взір/. Із тих чотирьох кусків паперу дивної форми можна зложить квадрат. ПОПРОБУЙ. /Ця складанка дуже подобається новакам тому добре є її витяти з картону, або твердшого паперу по 4 куски для кожного новака, що будуть старатися якнайшвидше зложить квадрат. Ця гра дуже добра до вміlosti БИСТРОЗМІСЛ.

Домашнє звірятко

Найбільша риба

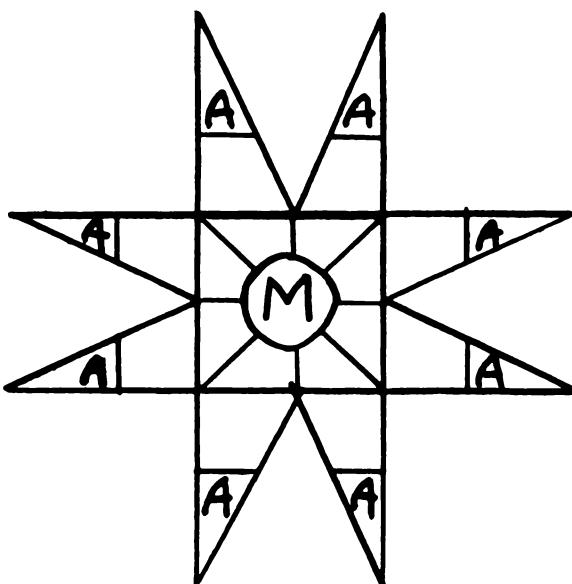
Місце в кімнаті, де дві стіни сходяться разом

Старий чоловік

Їдять пчоли

Вода в зимі

Впишіть у зірку 8 слів. Кожне слово починається з букви M, а кінчується буквою A.

Найдорожча особа

Маленьке звірятко, що любить гризти
Комаха, що любить жити коло людей

Морська, що живиться рибою

Інакше: іевелика

Уживається до печення хліба

Рослина, що її листки дуже пахнуть

Інакше: ціль

Цю загадку можна подавати ще й в той спосіб,
що рисується зірку подається першу й останню
букву, а граючі самі мають вишукати та вписати 8 слів.

О Р Л И Н И Й К Р У Г
ГНІЗДО ПРОВІДНИКА

ІЗ ЛИСТА ч: 44, До Сірих Орлів.

Вступаючи в новий 1958 рік слід нам зробити короткий перевізгляд діяльності Орлиного Круга в попередньому році:

- 23 - 24.II.1957 відбулася в Торонті нарада Головного Реферату Вишколу, де одобreno діяльність ОК включно з вишколом новацьких виховників, згідно з дотеперішнimi напрямними традиціями.
- 4.VIII.1957 відбулася на Пластовій Січі надзвичайна нарада Орлиного Круга, що вибрала новий провід ОК.
- 31.VII,1957 Затверджено признання II. ступаня КПВ і принято до ОК Сірого Орла Степан - Д-р Ст, Шиха.
- 6 - 10,VIII.1957 на Пластовій Січі відбулася 24 Рада Орлиного Вогню, під проводом Сірого Орла МІКА.
- 20.X,1957 призначено II. ступінь КПВ пл.розв.Романові Степанюкові.
- 30.XI - 1.XII.1957 відбуло в Філаделфії чергову нараду Прогоду Орлиного Круга
- 28 - 31.XII,1957 переведено в Шикаго Підготовчий Курс Новацьких Виховників під проводом Сірих Орлів ОРЕСТА і НАДІ. Учасників 21.

Розпочато праці над поповненням новацьких вміlostей /Сірі Орли Наді і Міко/.

Поодинокі Члени ОК опрацьовують матеріали до вміlostей /Сірий Орел Денис - Золоторукий.

Видано ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ - числа 14 - 15 - 16. Рівно ж заходами видавництва Вогонь Орлиної Ради видано брошурку Лесі ХРАПЛИВОЇ "НОВЕ ПІДЛЮТЕ", з матеріалами для тaborів новачок.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО "МОЛОДЕ ЖИТЯ"

подбало про всі приписані

ВІДЗНАКИ НОВАЦЬКИХ ВМІLOСТЕЙ згідно з ПРАВИЛЬНИКОМ

що їх можна набувати в крамниці

"МОЛОДОГО ЖИТЯ" 302 Е, Нью Йорк З. Н.Й.

згідно замовляти письмово.

РЕБУСИ

ni 100 mi 100 3 ста

$\frac{1}{2}$ кого $\frac{1}{2}$ тюра 7 сом

1ак 35 3ри 7а

100 читий 100 доля

оночи

ок

к

авий

чина

а

но

мир

при

чик

вс

евук

ко
ва

но
на

гоба
ды

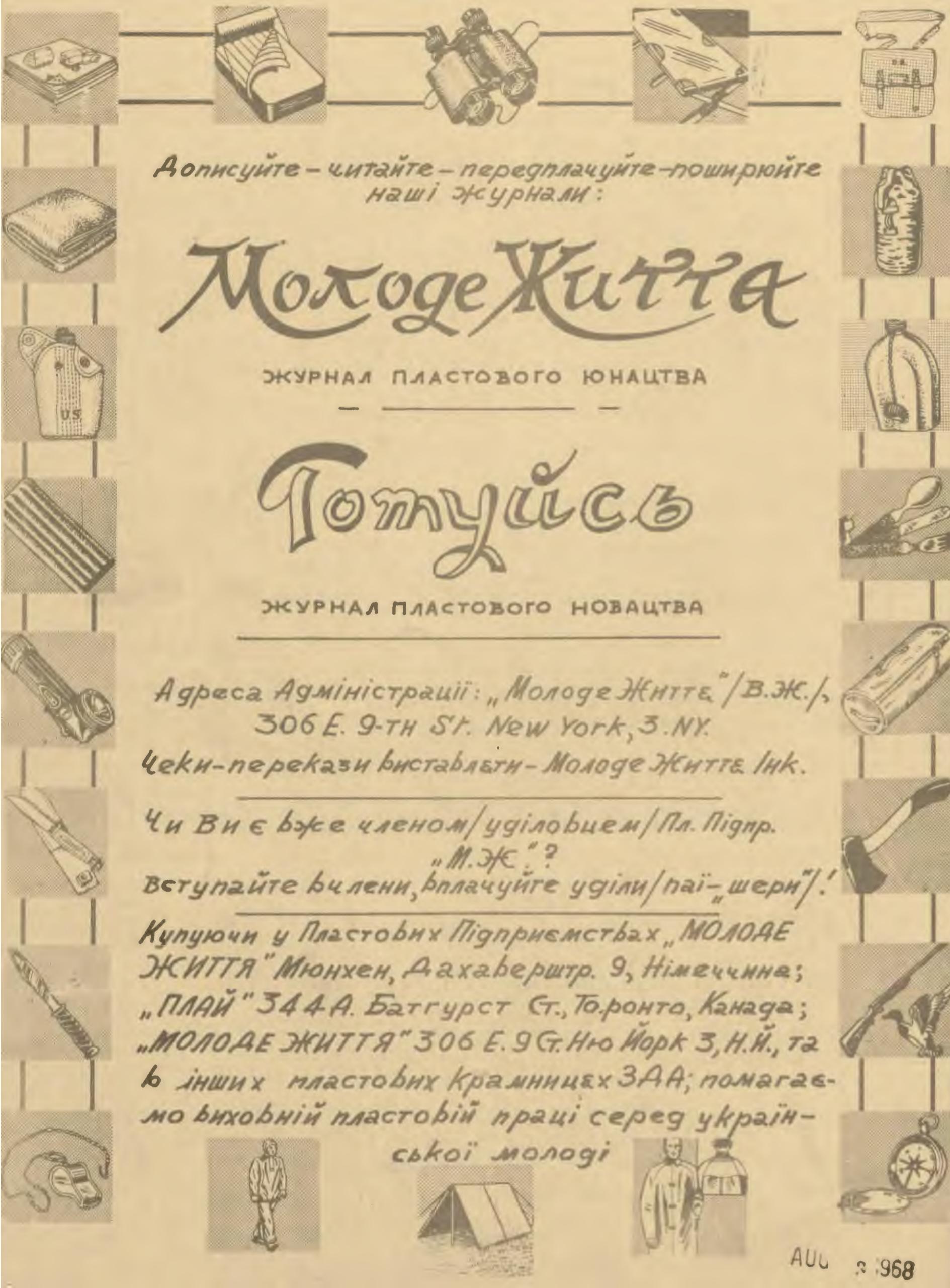
и

ва/но

заг/ка

са/ва

ок

Дописуйте - читайте - передплачуєте - поширяйте
наші журнали:

Молоде Життя

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Томуйсь

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Адреса Адміністрації: „Молоде Життя”/В.Ж./,
306 E. 9-ти St. New York, З. NY.

Чеки-перекази виставляєтн - Молоде Життя Інк.

Чи Ви є вже членом /члівцем/ Пл. Підпр.
„М.Ж.”?

Вступайте ьчлени, ьплачуйте усіли/пай- „шери”!

Купуючи у Пластових Підприємствах „МОЛОДЕ
ЖИТЯ” Мюнхен, Дахауерштр. 9, Німеччине;
„ПЛАЙ” З44 А. Батгурст Ст., Торонто, Канада;
„МОЛОДЕ ЖИТЯ” З06 Е. 9 Ст. Нью Йорк З, Н. Й., та
в інших пластових крамницях ЗА; помогає-
мо ьиховній пластовій праці серед україн-
ської молоді

